Doğan Kardeş

Sayı : 15
6 Şubat 1967
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

5 DENİZ EJDERİ

DEVLER ÜLKESİNİN HÜKÜMDARI BÜYÜK DEV İSTAKOZ BİÇİMİNDEKİ BİR DENİZALTIYLA, "UÇAN BALIK" DENİLEN YENİ SİLAHI DENEMEYE ÇIKMIŞTI. DÜNYA MİLLETLERİ'NİN DENİZALTILARINDAN BİRİ ONUN SALDIRTTIĞI DENİZ CANAVARLARIYLA ÇARPIŞIYOR. DU...

DEV İSTAKOZ DURUMU TEHLİKELİ GÖRÜNCE SIĞINAĞINA GİRMİŞTİ.....

ÖNLÜN DENİZ PARSİNA SALDIRMASINI ÖNLEDİK.

EVET, ÖDEŞTİK DEMEKTİR...

SONUNCU DA GİTTİ TROY...

DENİZ EJDERİ

EVET AMA ŞU DEV İSTAKOZU YAKALAMAMIZA ENGEL OLDULAR...

DEV İSTAKOZUN İZİNİ KAYBETTİK KOMUTANIM.

"DENİZ PARSI" NIN YANINA DÖNÜN YENİ OLAYLARA HAZIRLANIN GELİYORUM.

DENİZALTI SUYUN YÜZÜNE ÇIKTIĞI SIRALARDA...

KOMUTAN BİZDEN ÖNCE GELDİ...

BİZ DE HELİKOPTERLERİMİLE GÜVERTEYE İNELİM

TUHAF ŞEY. DEV İSTAKOZ BİRDEN BİRE KAYBOLDU...

SANKİ DENİZ DİBİNDE BİR ÇUKURA DALDI...

UÇAN BALIKLAR YAMAN ŞEYLER "DENİZ PARSI" NI BATIRA BİLİRLERDİ.

ONU SONRA KONUŞURUZ TROY. ŞİMDİ SANA ÖNEMLİ HABERİM VAR. OKYANUSTA YAKALADIĞIN PİLOT KENDİNE GELDİ...

DENİZ PARSI'NIN TOPLANTI ODASINDA..

TAM BİR YIL DEV'İN CASUSLARINDAN BİRİNİ ARAMIZDA BESLEMİŞİZ. O BİZİM LABORATUVARLARDAN FAYDALANIP, UÇAN BALIKLARI YAPMIŞ.

(Devamı son sayfada

652

Çocuğunuzu para biriktirmeye
alıştırmak için
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın
İkramiyeli Aile Cüzdanını
deneyiniz.

MORAN - 5) — 20

BULMACA

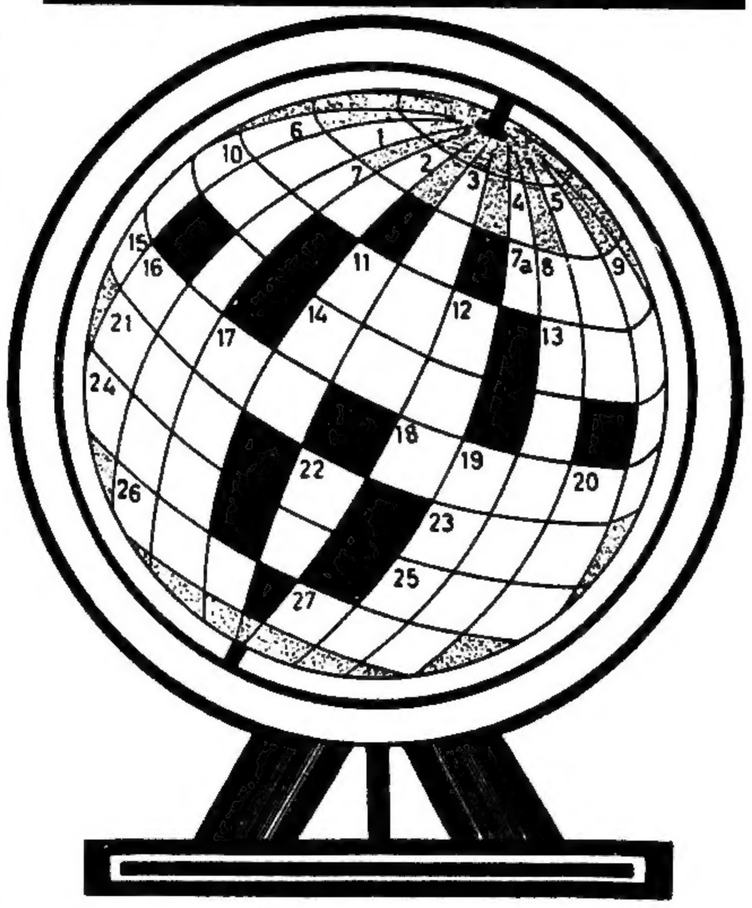

SOLDAN SAĞA:

6 — Isıtma araçlarından biri, 7 — Mutfak aletlerinden, 10 — Elin iç kısmı, 11 — Su yolu, 13 — Boş lâkırdı, 14 — Tersi altın aksi, 15 — Sinirli kimse, 18 — Erkek isimlerinden, 21 — Büyük göçebe çadırı, 23 — İlkbaharla sonbaharın arası, 24 — Köpek için hazırlanan yiyecek, 25 — Evlât sahibi kadın, 26 — Kış meyvalarından, Üye.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Küçük ve kapalı körfez, 2 — Nota, 3 — Doğu'da bir il merkezimiz, 4 — Hayvan yemi, 5 — Geniş ve düz toprak, 6 — Bir cins kuş, 7 — Oynatılan ayı, 8 — Balık avlamakta kullanılan büyük kayık, 9 — Olağanüstü güzel kadın, 11 — Gelecek zaman, 12 — Dargın, 16 — Kandaşlıkla birbirine bağlı bulunan topluluk, 17 — Ankaranın bir ilçesi, 19 — Berrak havada kuru soğuk, 20 — Eziyet etme, 22 — Bir renk.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

Soldan Sağa:

1 — Arit, 2 — Dayı, 3 — EDİP, 4 — Nil, 5 — İyi, 6 — Zek.

Yukarıdan Aşağıya:

1 — Karadeniz, 2 — Sadiye, 3 — İyilik, 4 — Tıp.

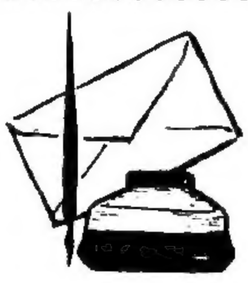

OKUYUCU MEKTUPLARI

Hatice Meyvacı — İSTANBUL: Dergimiz için düşündüklerine çok teşekkür ederim ama, Doğan Kardeş'i öven şiirleri yayımlamak bence yakışık almıyor. 125 tane şiirim var diyorsun. Onlardan gönder ki seçme yapıp yayımlayabilelim. Selâmlarımla...

Bülent Önder — TAŞKÖPRÜ: Anlaşılan sen ormanı çok seviyorsun. Şiirlerinin konusunu hep ormandan almışsın. Buna çok sevindim. Ne var ki, onları gelişigüzel yazdığın için pek beğenmedim. Ormanın güzelliklerini ve yararlarını anlatan iyi bir şiirini gönderirsen «Orman Haftası»nda yayımlarım.

Fatih Koşan — ANKARA: Bana göndereceğin karikatürlerini daima çini mürekkebiyle çizmeli ve başka yerlerden kopya etmemelisin. Sevgiler...

Erey Horasan — İZMİR: Fotoğrafında çok cici çıkmışsın. Ama ne yazık ki şiirini iyi bulmadım. Bana güzel bir şiir gönderemez misin?

Reyhan Baytimur — DÜZCE: İlk şiirine pek kötümser bir konu seçmişsin. Ne demek «Körüm Ben»? Şöyle tatlı, neşeli bir şiir yaz da hepimizin içi açılsın. Haksız mıyım, Reyhan kardeş?

Ceki Benveniste — İSTANBUL: Gönderdiğin fıkralar ve karikatürler kendinin olmalı ki basabilelim. Selâmlar...

Mehmet Yıldız — TOKAT: Doğan Kardeş'te sürekli uzun hikâyeni yayımlamamıza imkân yok. Az ve öz yazacak olursan, okuyucu köşemizde sana da bir yer veririm. Başarı dileklerimle.

İsmail Akyol — GERZE: «Gerze'den Sevgilerle» adlı yazını beğendim. Bana kendinin ve kasabanın güzel çekilmiş birer fotoğrafını gönderirsen basarım. İstanbul'dan sevgilerle...

Timur Danış — AKYAZI: Şiirini çok tatlı bir deyişle, ama çalakalem yazıyorsun. Özene bezene yazmış olsan başarıya ulaşırsın. Yeni şiirlerini bekler, başarılar dilerim.

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
6 Şubat 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 577-15

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Bu sayıda mes'ul Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul**
★ **Posta Kutusu: 1146 - İst.**
★ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56**
★ Muhasebe Tel.: **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ★ Altı aylık: **12,5 TL.** ★ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ★ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ★ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ★ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

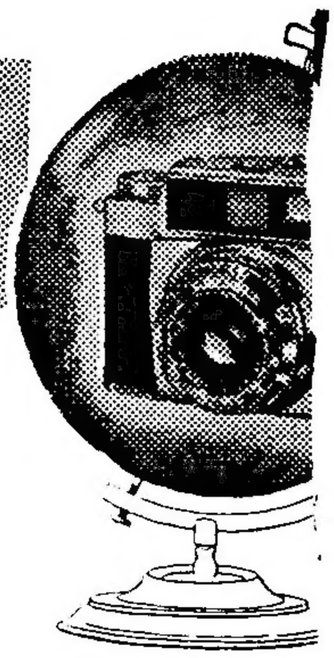

KARDEŞ SEÇTİ

Güney Afrika'daki Masai Kabilesi Reisinin oğlu Dionni, Captown'da oturan İngiliz asıllı 9 yaşındaki Kevin'i kendisine kardeş seçmiştir. Bu münasebetle kabilenin oturduğu köyde yapılan törende Dionni, Kevin'e kendi yaptığı ve kardeşlik timsali sayılan bir başlık hediye etmiştir. Fotoğraf Dionni ile Kevin'i bu törenden sonra göstermektedir.

BİLGİ MAKİNESİ — Amerika'da Massachuselt eyaletinde bir fabrika öğrencilerin bilgilerini artırmak için otomatik bir makine yapmıştır. Öğrenci makinenin sorularına — matematikten roketlere kadar — yazarak cevap verdikten sonra bir düğmeye basmaktadır. Eğer cevap yanlışsa makinenin özel yerine yazılan yazı silinmekte, doğruysa kalmakta ve makine diğer bir soruya geçmektedir. Fotoğraf iki öğrenciyi bilgi makinesinin sorularına cevap yetistirirken göstermektedir. ↓

İNGİLTERE'NİN EN KÜÇÜK MOTOSİKLETÇİSİ — ÜÇ yaşındaki Robert Allen, babası Ken Allen'in yaptığı sepetli bir motosikletle saatte 40 km. sürate ulaşabilmektedir. Fotoğraflar İngiltere'nin bu en küçük motosikletçisini babasıyle bir deneme sırasında göstermektedir. →

DANS EDELİM Mİ? — Resimde Çiko, Bibo ve Silvana çlüsünü bir İrlanda dansına başlarken görüyorsunuz.

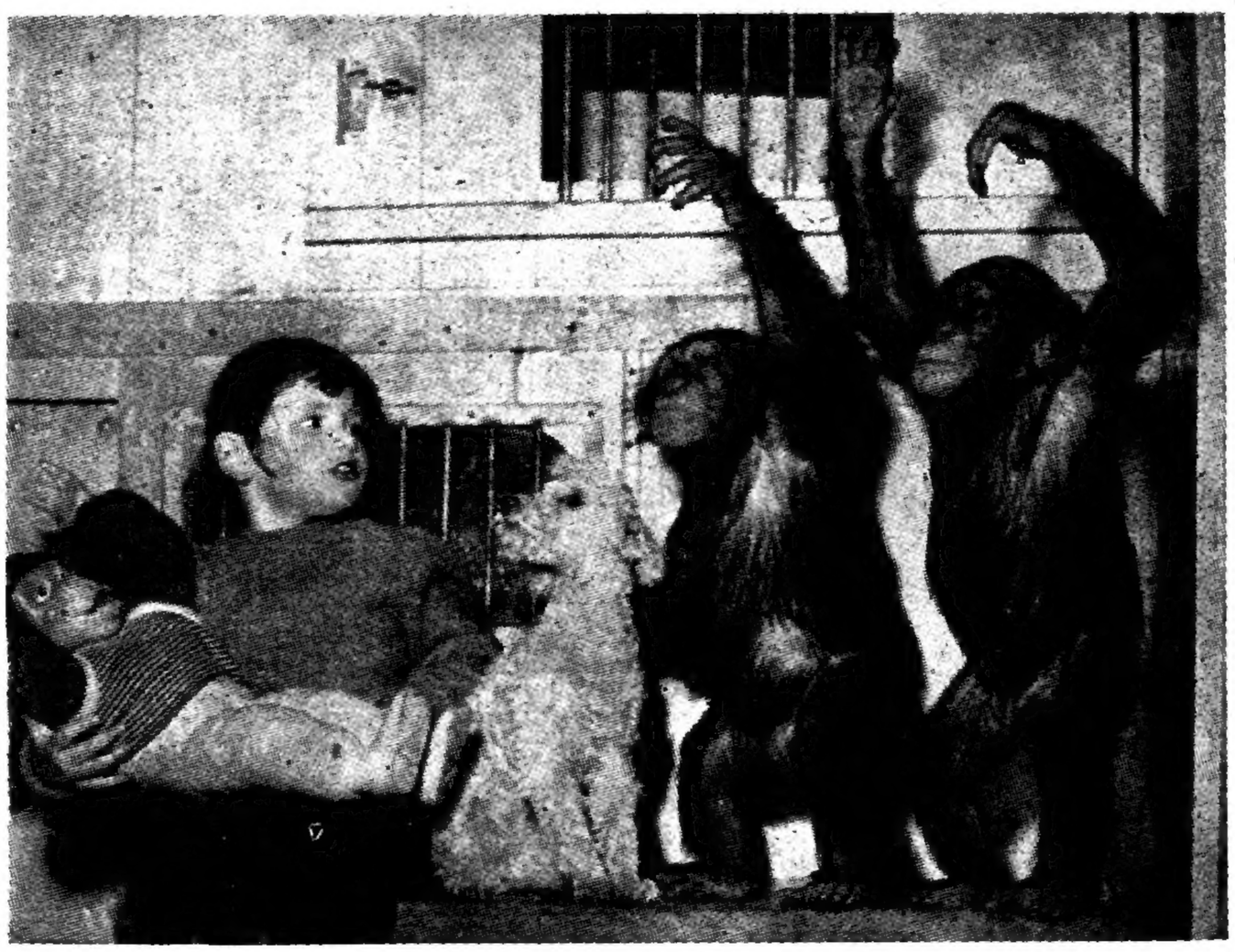

BİR, İKİ, ÜÇ... — Silvana öğrencilerinin dansını oturduğu yerden idare ediyor. Arada, Silvana'nın şempanzelerden önce yetiştirdiği köpeği görüyorsunuz.

HAYVAN TERBİYECİLERİNİN EN KÜÇÜĞÜ

Yakın zamanlara kadar erkekler kadınlardan, büyükler de çocuklardan çok daha güçlü sayılırlardı. Günümüzde ise, kol gücünün yerini kafa gücü almıştır. Artık kadınlar erkeklerle, çocuklar da büyüklerle pek çok alanda boy ölçüşebiliyorlar. Hattâ hayvan terbiyeciliğinde bile...

İşte, resimlerde gördüğünüz, henüz dört yaşındaki İngiliz kızı Silvana da babasının izinden gitmekte ve tıpkı onun gibi ünlü bir hayvan terbiyecisi olma yolunda başarıyla ilerlemektedir.

Bu korku nedir bilmeyen tonton çocuk, işe, altı aylık bir köpeği terbiye etmekle başlamış. Elde ettiği başarı öyle parlak olmuş ki, babası, tanesi 10.000 Türk lirası değerindeki iki şempanzenin eğitimini Silvana'ya bırakmış.

Önümüzdeki günlerde, Silvana, en usta bir hayvan terbiyecisinin aldığı parayı kazanacak. Çünkü kendisine, şempanzeleriyle gösteriler yapması için, sirklerden ve filmcilerden parlak teklifler yağıyor. Ama, babasının görüşüne göre, Silvana'nın biraz daha pişmesi gerek.

Şempanzelerin adlarını da Silvana koymuş: Çiko ile Bibo. Bu iki ahbap çavuşlar, Silvana'nın çocuk oluşundan mıdır nedir, bir dediğini iki etmiyorlar. Ne var ki, Silvana da maymuncuklara çok iyi davranıyor. Onlara dans etmeyi, gitar çalmayı öğretiyor...

Çiko ile Bibo, küçük sahiplerine o derece alışmışlar ki, Silvana onları bırakıp gidecek diye ödleri kopuyor! Bu korkuları da yersiz sayılmaz hani. Çünkü Silvana'nın niyeti bozuk. Pek yakında maymunlarla oynaşmayı da bırakarak, aslan kafeslerine gireceğini söylüyor...

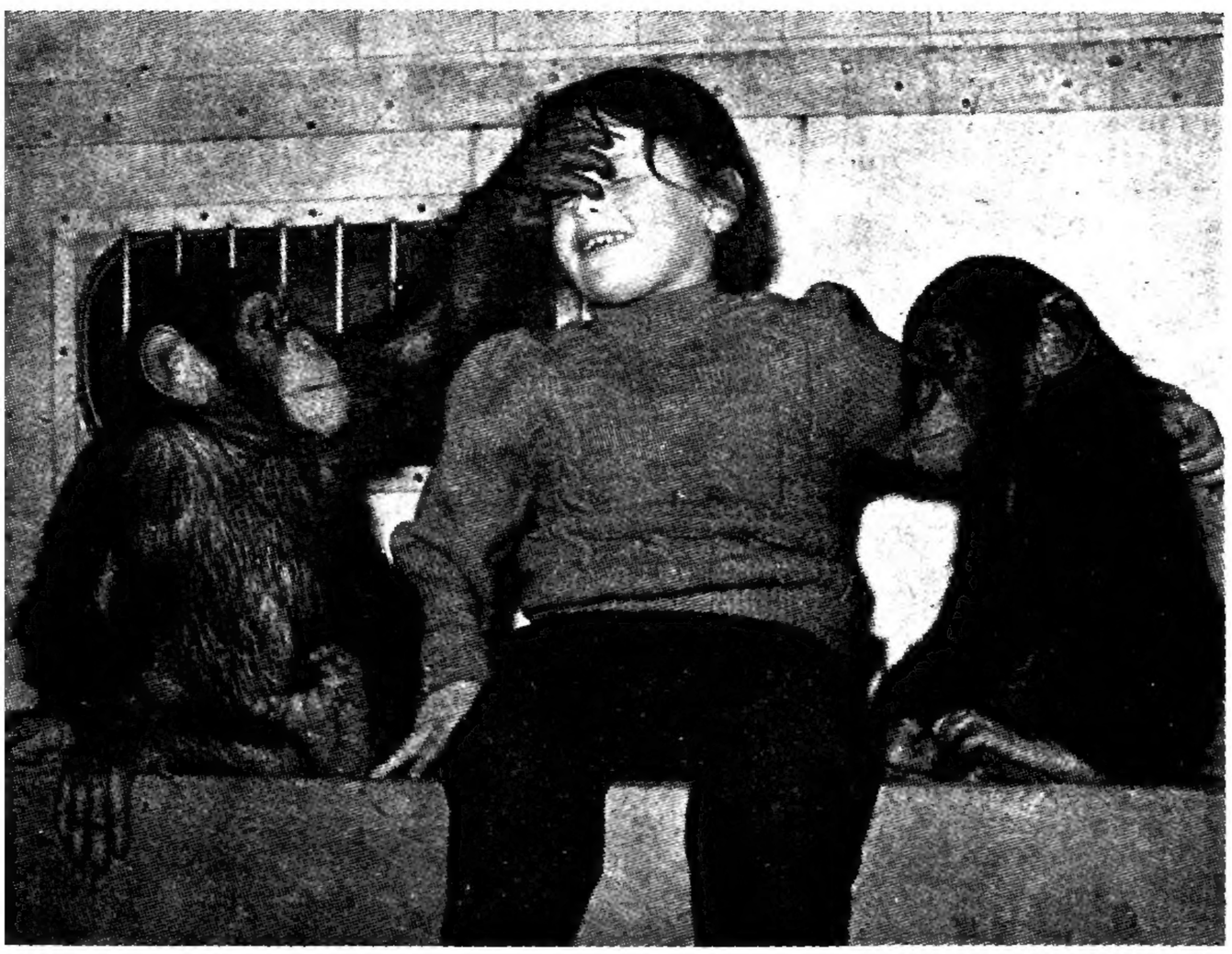

BİL BAKALIM, BEN KİMİM?.. — Bu kadar çalışmadan sonra, biraz da şakalaşmak hakkımız değil mi ama?.. Ah Çiko, yaramaz Çiko! İlle bir muziplik yapmadan duramaz. Oysa Bibocuk gibi uslu uslu otursa olmaz mı?..

DOĞRUSU BU YA...

Öğretmeni küçük Seda'ya sordu:
— «Nerede oturuyorsun bakalım Seda?»
— «Ben mi efendim? Annemle babamın yanında...»
— «Peki onlar nerede oturuyorlar?»
— «Benim yanımda!»

İMKÂNI YOK !

Motosikletli bir polis hızlı giden bir otomobili durdurdu.
— «Saatte seksen kilometre hızla gidilir mi hiç» dedi. «Şimdi ceza verin de aklınız başınıza gelsin!»
Adam, «Bir yanlışlık olacak,» diye itiraz etti. «Ben yola çıkalı daha bir saat bile olmadı ki!...»

GİTAR BÖYLE ÇALINIR — Dans bitti, sıra müziğe geldi. Çiko şimdilik kulağını terbiye etmekle meşgul. Ama, Bibo sabırsız; «Ne olur, biraz da ben çalayım!» diyor.

SONRA KARIŞMAM HA!.. — «Bana bak Bibo; eğer gitarımın tellerinden birini koparırsan, sonra ben de senin kafanı koparırım!»

SELÂM NEREDEN GELİYOR?

Yüzyıllarca önce, Avrupa'da şövalyeler kral ve kraliçelerin huzurunda birbirleriyle silâhlı yarışma yaparlardı. Hükümdar ailesinin ve ülkenin ileri gelenlerinin hazır bulundukları bu yarışmalarda şehrin en güzel kızı da şeref misafiri olarak bir locaya oturtulurdu. Bu genç kıza «güzellik kraliçesi» adı verilirdi. Yarışma sona erince de oyunu kazanan mükâfatını kraliçenin elinden alırdı.

Yarışma başlamadan önce şövalyeler, Güzellik kraliçesinin önünden geçerlerdi. Onun güzelliği karşısında gözlerinin kamaştığını belirtmek için de bir ellerini gözlerine siper etmeleri âdetti. Böylece şövalyeler, Güzellik Kraliçesinin bakılamıyacak kadar güzel olduğunu anlatmaya çalışırlardı.

Zamanla bu âdeti bütün dünyada asker selâmı olarak benimsendi.

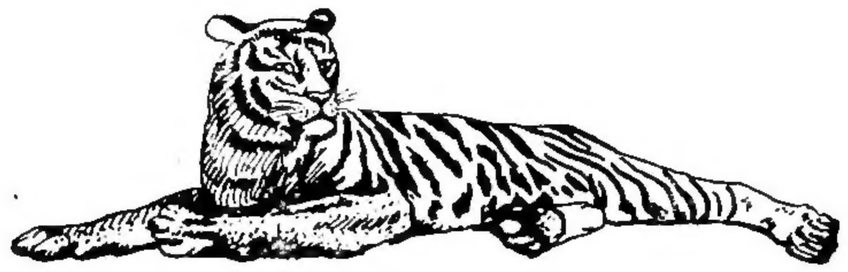

KAPLANIN POSTU NİÇİN ÇİZGİLİDİR?

Kaplanın çizgili postu tabiatın en faydalı hediyelerinden biri sayılır. Kaplanın yaşadığı balta girmemiş ormanlarda onu bitkiler ve ağaçlar arasından seçip tanımak çok zor olur. Böylece kaplan düşmanlarından korunmak fırsatını elde eder. Bu kadarla kalsa iyi... Kaplan postu sayesinde avına da kendini göstermeden yaklaşabilir.

Dünyanın neresinde olursa olsun tabiatın hayvanları bulundukları yerlere uyacak şekil ve renklerde yarattığı görülür. Çok defa kuşların ve çeşitli hayvanların renkleri ve dış görünüşleri yaşadıkları yerlere uyar.

PARA BİRİKTİRME FONU

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI** devam etmektedir. Bu sayımızın son sayfasında 4. tertibin **MOR** renkli 3. kuponunu yayımlıyoruz. Doğan Kardeş, ikinci üç aylık süre içinde her ay 10 kardeşine **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nda 500'er liralık birer hesap açacaktır. Bu müsabakayı kazanan 10 kardeşimiz alacakları **İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANLARI** ile **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nın bütün ikramiye çekilişlerine katılabileceklerdir.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'na katılabilmek için Doğan Kardeş'in son sayfasında yayımlanan kuponların aynı renkte olan 1, 2, 3 ve 4 numaralısını bir arada ve zarf içerisinde şu adrese göndermek kâfidir:

«DOĞAN KARDEŞ, Para Biriktirme Fonu Müsabakası
Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İSTANBUL»

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

6

PROFESÖR SKAN INSANLARI BİR İLÂÇLA CANAVARLAŞTIRIP, BAŞKALARININ ÜZERİNE SALDIRTMAKTADIR. YİNE BÖYLE CANAVARLAŞAN BİR YERLİ TARZANA SALDIRACAKKEN YANLIŞLIKLA ONUN ÜZERİNE SALDIRMIŞTIR.

ÇABUK, ÖBÜR İLACI SIK.

AAHH

GEÇ Mİ KALDIM ACABA?

AFERİN VELVET! BABANI MUHAKKAK BİR ÖLÜMDEN KURTARDIN.

GEÇMİŞ OLSUN BABA ARTIK BU ÇILGINCA TECRÜBELERE BİR SON VERİRSİN HERHALDE

KARIŞMA BANA, BEN İŞİMİ BİLİRİM...

HİÇBİR ŞEY BENİ DURDURAMAZ. YAKINDA BÜTÜN DÜNYANIN HÂKİMİ OLACAĞIM!

ODOF BABA!

SEN VE SENİN GİBİ DÜŞÜNENLERİN HEPSİNİ MAHVEDECEĞİM.. DÜNYA BENİM OLACAK!..

10-28 8507

BAK VELVET, BUNJO JANDARMALARI GETİRİYOR.

ÇOK ŞÜKÜR, BABAM İNSANLIĞA DAHA BÜYÜK ZARARLAR VERMEDEN YETİŞTİLER...

BABAMDA BU İLÂÇLARIN BİR DE PANZEHİRİ VARDI. ŞİMDİ BANA YENİ BİR VAZİFE DÜŞÜYOR.

BÜTÜN BÜYÜLENMİŞ İNSAN VE HAYVANLARI KURTARMALIYIM.

O HALDE BANA MÜSADE BEN ORMANIMA DÖNEYİM.

10-29 8508

TARZAN ORMANDA DOLAŞMAYA BAŞLADI...

O SIRADA GATANA'NIN TAMTAMLARI ÇALMAYA BAŞLAMIŞTI..

ANGU ADLI FENA NİYETLİ BİR YERLİ DE BU SESLERİ DUYMUŞTU.

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

BERABER ÇALIŞTIĞI AVRUPALILARIN YANINA KOŞTU...

TARZAN GELİYOR. ONA BİR TUZAK KURALIM.

10-31 8509

ACABA GATANALI-LARIN HABER VER-DİKLERİ TEHLİKE NEDİR?

ÖTE YANDA

O ET PARÇASINI NİYE KOYUYORSUN?

BU AĞLA TARZAN'I YAKALAYACAĞIZ.

Tm Reg U. S. Pat Off.—All rights reserved
© 1968 by Edgar Rice Burroughs Syndicate, Inc.

ET KOKUSUNA DA ARSLANLAR GELECEK! TARZAN'IN İŞİNİ BİTİRECEKLER

11-1 8510

TARZAN GATANALILARIN YARDIMINA GİDERKEN BURADAN GEÇECEK...

ONU AĞLA YAKALADIKTAN BİRAZ SONRA DA ET KOKUSUNA ARSLANLAR GELECEK.

BİZ DE TARZAN'I ÖLDÜRMEK DERDİNDEN KURTULMUŞ OLACAĞIZ. BU İŞİ ARSLANLAR YAPACAK..

11-2 8511

TARZAN, TAM-TAMLARIN GELDİĞİ TARAFA DOĞRU KOŞUYORDU

ANGU! BAK, TARZAN!

ŞŞŞT GÜRÜLTÜ ETMEYİN.

AAAA

11-3 8512

BİR KURŞUNDA TAMAMDIR.

AAA HA

DURUN.. ATEŞ ETMEYİN!

JOHN CELARDO

AHH!..

TARZAN'IN BAĞIRMASINI DOSTLARI İŞİTTİ...

DÜŞMANLARI DA

11-4 8513

ÇABUK, BURADAN UZAKLAŞALIM!

İŞTE! ARSLANLAR...

GATANA'DAKİ MAĞARAYA, ÇABUK!

ARSLANLAR İLKİN BU HAZIR AVI GÖRÜNCE ŞAŞIRACAKLAR..

"SONRA ONU BİR İKİ DAKİKA İÇİNDE PARÇALAYIVERİRLER..."

DEVAMI VAR

11-5 8514

Masal Babamız

EFLÂTUN CEM GÜNEY diyor ki :

«Eflâtun'um; yeşilim yok, alım yok; varım yoğum bir masal dağarcığı... Atalardan kalma ne masallar, ne masallar var içinde... Makas kesmedik, iğne batmadık masallar... Bir var ki, bunların asıl tadı, anlatılışındadır; ağızlarından bal akan, dilleri de bal üstüne kaymak çalan masal ustalarından dinlenirse tadına varılır. O zaman gönüllerimiz gül olur açılır, dillerimiz de bülbül olup şakımaya başlar... »

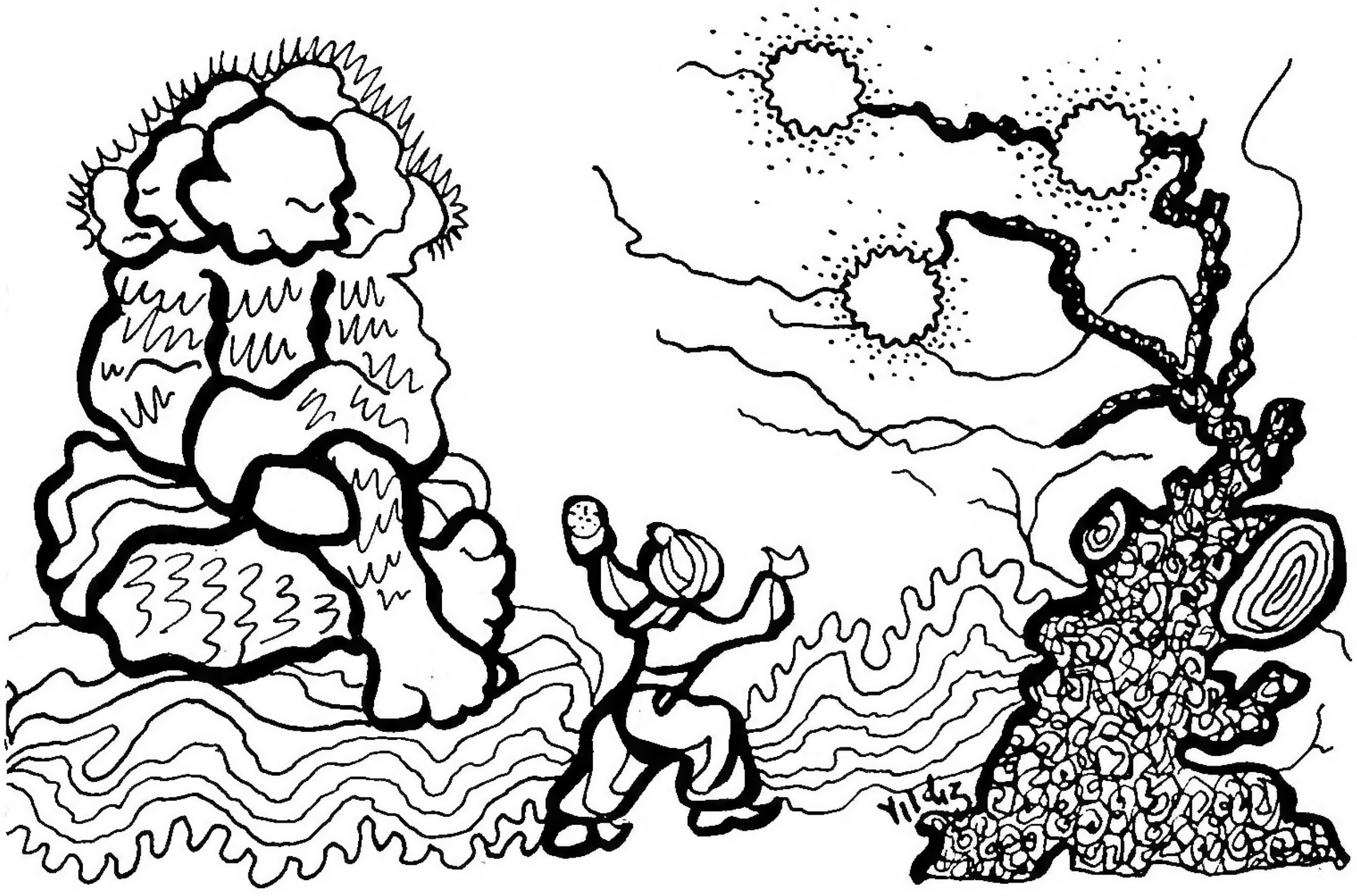

Şehzade, «Allah!» deyip de son taşı atmaz mı...

YEDİ BAŞLI DEV

Yazan : EFLÂTUN CEM GÜNEY

Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde, bir memleketin birinde bir padişah varmış; bu padişahın da bir tek oğlu varmış. Bir gün bir müneccim başı bu çocuğun yüzüne mi bakmış, gözüne mi, her ne ise:

— «Padişahım,» demiş; şehzademizin yıldızı bir yetimin başı üstünde dönüyor. Tali de onun iki dudağı arasında; gülerse, onun yüzünden gülecek; ağlarsa, onun yüzünden ağlıyacak!»

Padişah bu söze bir türlü akıl sır erdirememiş:

— «Allah Allah! ne diye oğlumun talii bir yetimin ağzına baksın!» deyip vezir vüzerayı başına toplamış.

Meğer kara vezir, ağzı karanın biri imiş:

— «Bire padişahım,» demiş, «ne diye üzülüyorsun? Ne kadar anadan öksüz, babadan yetim varsa, topunun kellesini kılıçtan geçirelim, olur biter.»

Gelgelelim, ak vezir ak yürekli bir adammış:

— «Aman padişahım,» demiş, «siz bu kara vezirin sözüne uymayın; yetime kılıç kalkmaz, iyisi mi öyle bir çeşme yaptırın, öyle bir çeşme yaptırın ki bir oluğundan bal, bir oluğundan kaymak aksın; gayrı anadan öksüz, babadan yetim kim var, kim yoksa gelsin bu çeşmeye, bal mı istiyor, bal doldursun, kaymak mı istiyor, kaymak doldursun; bu yüzü gülmedik yetimlerin yüzü gülerse tali de şehzademizin yüzüne güler.»

Ak vezirin sözü padişahın aklına yatmış. Öyle bir çeşme yaptırmış, öyle bir çeşme yaptırmış ki, içenlerin tadı damağında kalmış; günlerden bir gün, şehzade köşküne kurulmuş da, bal kaymak çeşmesinden küpünü, küleğini dolduranları seyrediyormuş; dalgınlık bu ya, elindeki kâsenin, elinden kaymasıyle düşüp parçalanması bir olmuş, bir parçası da varmış, yüzü gülmedik bir yetimin başına çarpmış. Kan, revan içinde kalan yetim kendini tutamamış da:

— «İlâhi şehzadem, başka birşey demem; dilerim Allah'tan, Üç Turunçlar'ın derdine düşesin!» demiş. Eh siz söyleyene değil, söyletene bakın. Daha o anda şehzadenin yüreğine bir ateştir düşüp dünü, günü bitirmiş.

Padişah:

EFLÂTUN CEM GÜNEY

Radyolarımızdaki konuşmaları ve Doğan Kardeş Yayınları arasında çıkan «Evvel Zaman İçinde», «Az Gittim Uz Gittim» masal kitaplarıyle kardeşlerimizin yakından tanıdıkları büyük masal ustamız Eflâtun Cem Güney, kendisini şöyle anlatıyor :

«Ben 1896'da dünyaya geldim, masal analarının dizi dibinde büyüdüm. İlk iz derindir derler; ak'dan, kara'dan anlamaya başlayınca edebiyat öğretmeni oldum. Kırk altı yıl sonra emekliye ayrıldım ama, gene yakamı kurtaramadım. Bugün de, halk eğitimiyle ilgili eserler dizip koşmaya, fırsat buldukça da ufak tefek masallar tekerleyip yuvarlamaya çalışıyorum...»

— «Gördün mü bir oğlumun başına gelenleri; müneccim başı şehzadenin talii bir yetimin iki dudağı arasında, dememiş miydi, dediği çıkıyor işte!» diye hayıflanmaya başlamış. Onun bu halini görenler:

— «Padişahım, eloğlunun ağzına bir parmak bal çalmakla kaderin önüne geçilmez; ne yazılmışsa, o gelir başa.» diye padişahı avutmada olsunlar, Şehzade akşam olup da el, ayak çekilince demir çarık, demir asa düşmüş yola Üç Turunçlar'ı bulmak için.

Az gitmiş, uz gitmiş, bir de bakmış ki, ne baksın; bir mağaranın önünde bir dev anası!

Şehzade, hemen varıp elini eteğini öpünce, dev anası dokunmamış:

— «A insanoğlu, seni buralara yel mi attı, sel mi attı?» diye sormuş.

Şehzade de:

— «Sorma anam sorma» demiş, «bilmiyerek bir yetimin ahına uğradım; öyle bir ateş düştü ki yüreğimin başına; o gün bugün Üç Turunçları arayıp duruyorum.

Bunu duyunca dev anası:

— «A insanoğlu,» demiş, «eceline mi susadın sen? Üç turunçlar dediğin yedi başlı bir devin bahçesindedir.» demiş. Ama, şehzade:

— «Ben bu başı bu yola koydum bir kere, kader ne ise öyle olur gayrı!» deyince dev anası dayanamamış:

— «Öyleyse şu yolu tut yürü, bir gün bir demir kapı çıkar önüne... Bu kapının bir kanadı açık, bir kanadı kapalıdır. Açık kapıyı kaparsın, kapalıyı açarsın. Ha, bu kapının bir yanında bir koyun bağlıdır, bir yanında da bir köpek. Koyunun önünde et vardır, köpeğin önünde de ot. Otu alır, koyunun önüne korsun; eti alır köpeğin önüne atarsın; gayrı girdin mi, girdin bahçeye... Bu bahçenin ortasında bir ağaç göreceksin... Ha, işte, narına yandığın Üç Turunçlar, bu ağacın üstündedir ama, yedi başlı devin gözü de bu turunçların üstündedir. Üç taş alır atarsın turunçlara, kader, kısmet taşı derler bunlara, atıp da düşürebilirsen ne alâ, düşüremezsen, sen de ötekiler gibi taş kesilirsin! Haydi Allah yardımcın olsun!» deyip uğurlar onu.

Şahzade de dev anasının dediğini eder, gideceği yere gidip gireceği kapıdan girer, bir de yedi başlı devi görmez mi? Yetmiş iki bin tüyünün dibi birden sızlar. Lâkin aman, zaman demez; üç taş alır yerden; birini atar ama üç turunçları düşüremez, dizlerine kadar taş kesilir şehzade... Bir taş daha atar, yine düşüremez, göbeğine kadar taş kesilir şehzade... Allah deyip de son taşı atmaz mı, Üç Turunçlar dalından koparak düşer yere... O anda şehzadenin üçyüz altmış altı damarına kan yürüyüp eli, ayağı açılır, Üç Turunçları almasıyla çıkması bir olur, olur ya, kör olası dev de uyanıp, nağrayı basar ardından:

— «Ak koyun, tut şu insan oğlunu!» der.

Ak koyun da:

— «Tutmam,» der, «o geldi de bana bir tutam ot verdi.»

— «Karabaş, tut şu insanoğlunu!» der.

Köpek de:

— «Tutmam,» der, «o geldi de bana bir lokma et verdi.»

Hasılı açık kapıya söyler, açık kapı tutmaz, kapalı kapıya söyler, kapalı kapı tutmaz; şehzade de devin elinden kurtulur; velâkin yolda üstüne bir susuzluk çöker ki, turunçlardan birini soyar, bir de görür ki ne görsün, bu turunç turunç değil, ayın on dördü gibi bir kız!

— «Aman yiğit, bir yudum su!» der.

Allahın çölünde su ne gezer... Bunun üzerine bir kuş olur kız, uçup gider çöle doğru; Şehzade ne desin? Kader böyleymiş der, turunçlardan birini daha keser; onun içinden bir kız çıkar:

— «Bir yudum su!» der.

Su nerede? Uçup gider göle doğru; şehzade ne desin, kısmet değilmiş der. Yeniden yola düşer; az gider, uz gider derken bir su başına yeter. Son turuncu soymaya eli varmaz ama, turunçtur yarılır ortasından, bir kız çıkar arasından; yanakları al gibi, dudakları bal gibi... Daha bir su istemesine kalmaz, avuç avuç su içirir şehzade; o da kana, cana gelip yaprak yaprak giyinir, çiçek çiçek kuşanır, güzellerden güzel olur Turunç güzeli... Gayrı durur mu şehzade, sarayın yolunu tutar. Babası da sevinir seyran eyler, kırk gün kırk gece toy düğün eyler onları; onlar da erer muradına, biz çıkalım kerevetine. Gökten üç elma düştü... Kimin ne muradı varsa, onun başına...

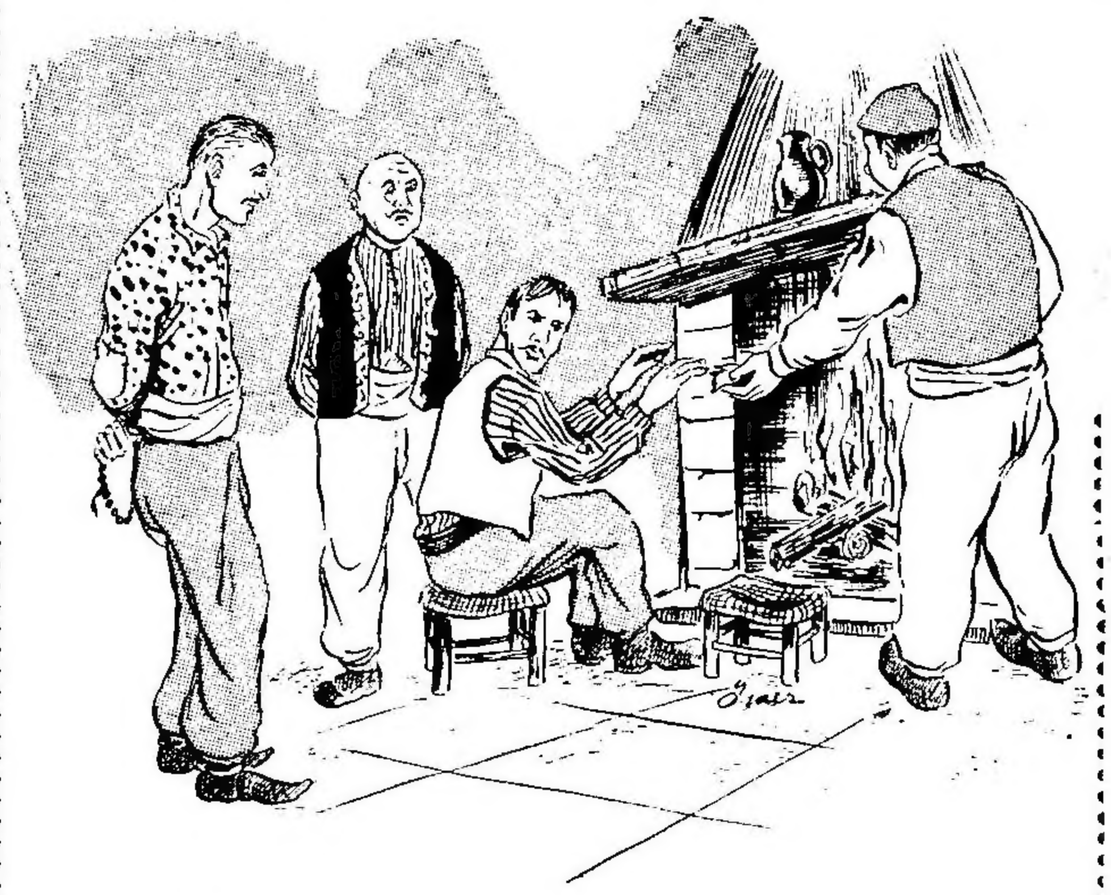

Hancı yüzünde alaylı bir gülümsemeyle «Beyim atınız pek keklik sevmiyor galiba» dedi.

HİKÂYECİK

Keklik Yiyen At

Dışarıda lâpa lâpa kar yağıyordu. Köyün biricik hanında, müşteriler, odunları çıtırdıya çıtırdıya yanan ocağın başına geçmişler, av hikâyeleri anlatıyorlardı. Yemek vakti yaklaşmıştı.

O sırada içeriye, üstü başı kardan bembeyaz olmuş bir yolcu girdi. Sağına soluna selâm verdikten sonra gocuğunu çıkardı ve ellerini hohlaya hohlaya ocağa yaklaştı. Ama, oradakilerden hiç birinin yeni gelene yer açmaya niyeti yoktu. Oysa soğuk ve yorgunluk, adamın canına tak etmişti. Bu saygısız müşterileri ateşin başından uzaklaştırmak için bir kurnazlık düşündü. Han sahibini yüksek sesle çağırdı ve:

— «Çantamdaki şu kekliği güzelce kızartıp atıma verir misiniz?» dedi.

Hancı şaşkın şaşkın çevresine bakındıktan sonra, anlamamış gibi sordu:

— «Kekliği kızartıp atınıza mı vereyim?..»

Yolcu, son derece ciddî bir tavırla:

— «Evet!» dedi.

Ocağın çevresinden gülüşmeler yükseldi...

Allah Allah, bu adam deli miydi, neydi? Hiç atın keklik yediği görülmüş müydü? Ama gene de merak ediyorlardı doğrusu... Ahıra inip bir baksalar, ayakları aşınmazdı ya... Nitekim içlerinden çoğu, türlü bahaneler öne sürerek, birer birer aşağıya indi.

Ocağın çevresi hemen hemen boşalmıştı.

Yolcu, fırsat bu fırsattır diyerek, iskemlesini aldı ve ateşin başına çöktü.

Çok geçmeden hancı, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle çıkageldi:

— «Beyim, atınız kekliği pek sevmiyor galiba.. Koklamadı bile!..»

Yolcu kılını kıpırdatmadan:

— «Henüz acıkmamış olmalı... Zararı yok; bana verin, ben yerim!»

Dedi ve müşterilerin şaşkın bakışları önünde kendisine güzel bir ziyafet çekti.

Doğan Kardaş

3 soru 3 cevap

A- ATLA ÇEKİLEN BU ARABA NEDİR?

1. TULUMBA
2. İTFAİYE
3. ETÜV MAKİNESİ

B- İKİNCİ DÜNYA SAVAŞININ BU ÜNLÜ KOMUTANI KİMDİR?

1. EISENHOVER
2. ROMMEL
3. MONTGOMERY

C- KRİSTOF KOLOMB ÇAĞINDA KULLANILAN BU GEMİNİN ADI NEDİR?

1. KAREVELA
2. KALYON
3. FRİGAT

CEVAPLAR: A2, B3, C1

ÇOK GECİKMİŞ!

Küçük Çetin babasıyle birlikte bir konsere gitmişti. Fakat yolda çok oyalandıkları için, salona girdikleri zaman konser başlayalı epey olmuştu. Yavaşça, ses çıkartmamaya çalışarak geçip yerlerine oturdular. Çetin, babasına uzanarak yavaşça kulağına fısıldadı:

— «Baba, orkestranın çaldığı parça nedir?»

— «Mozart'ın 41. senfonisi oğlum.»

Çetin, «Eyvah baba,» diye hayıflandı. «Desene bundan önceki kırk taneyi dinleyemedik!»

TESADÜF BU YA...

René Dugard adında bir Fransız mühendisi avcılığa merak salmıştı. Avcılık için ne lâzımsa almış, beline fişekliğini takıp, omuzuna da tüfeğini astıktan sonra bütün gün dağlarda, bayırlarda dolaşmış, tek bir kuş bile vuramamıştı. Akşamüstü öfkesinden çatlıyacak hale gelen mühendis, omuzundaki tüfeği çıkartarak, yere atıverdi. Fakat o sırada beklenmedik bir şey oldu. Yere düşen tüfeğin tetiği indi, barut ateş aldı ve saçmalar namlunun ağzından dışarı fırladı. Hem de ne fırlayış! Az ilerde gizlenmiş olan yedi çulluk bu saçmalardan bir anda vuruluverdi!

★

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

ANTALYA KÖRFEZİNİN BATISINDAKİ BU DAĞLARIN ADI NEDİR?

CEVAP: BEY DAĞLARI

NE İÇİNMİŞ?

Yemeğe başladıkları sırada Teoman, küçük kardeşi Mete'ye dönerek, «Bugün okulda yemeği iyi çiğnemenin faydalarını öğrendik,» dedi. «İyi çiğnemenin iki faydası varmış.»

— «Neymiş?» diye sordu Mete.

— «Birincisi, yemeğin lezzetini anlarsın, ikincisi, sindirim işini daha kolaylaştırırsın. Ben buna bir de üçüncüyü ekleyeceğim: Az önce tencereye düşürdüğüm iğneyi bulursun!»

7 YANLIŞ

Fraklı Ali Bey boyunun kısalığını gidermek için upuzun bir silindir şapka giyer. Bu şapkanın bir özelliği kutu gibi üstten kapaklı olmasıdır. Fraklı Ali Bey'in şapkasının bu özelliğini bilen gazetecisi her sabah onun gazetesini bunun içine koyar. Bir taraftan da Ali Bey'in fırlattığı yirmibeşliği ağzıyle yakalar. Ressam her sabah tekrarlanan bu garip manzarayı iki defa çizmiş fakat 2. resimde 7 yanlış yapmıştır. Acaba siz bunları bulabilecek misiniz?

★

DEĞİŞİKLİKLER

1) Gazetecinin sol göz yok. 2) Bıyıklı yaşlının gömleğinin sol yakası gösterilmiş. 3) Fraklı Ali Bey'in sağ kolu değişik. 4) Gazetecinin ağzı değişik. 5) Silindir şapkanın kapağı daha büyük. 6) Uçan kuşun kanadı değişik. 7) Bıyıklı yaşlının ceketi daha uzun.

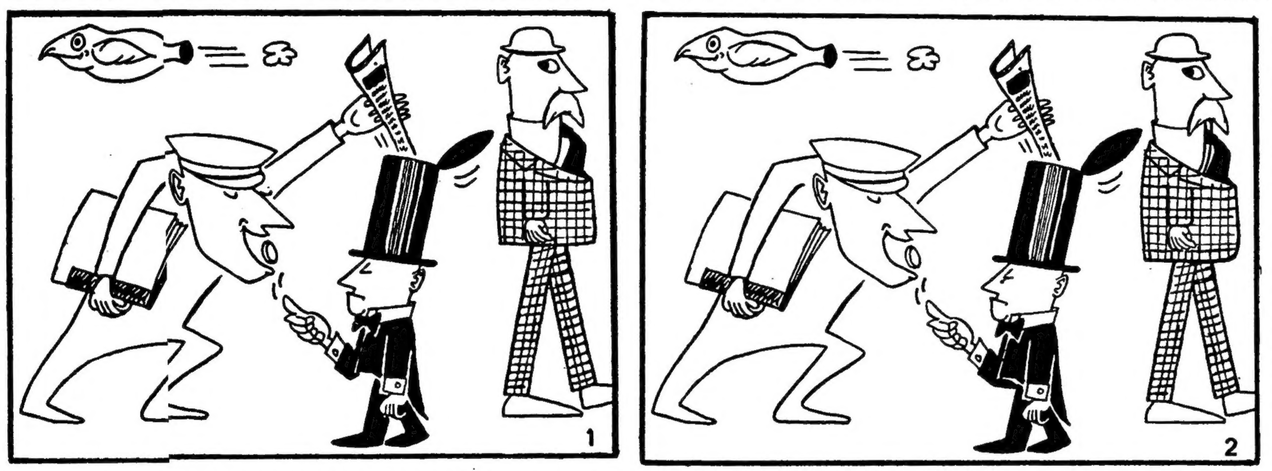

ARSADAKİ DEMİR KAPI

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Sevim, Oğuz, Kaya ve Doğan adında dört öğrenci her zaman oynadıkları arsada kapısı demir olan bir mahzen bulurlar. Burasını kendilerine lokal yapmak için temizlerlerken ikinci bir mahzenle karşılaşırlar. Mahzenin Cinci Hoca'ya ait olduğunu öğrenirler. Nitekim buldukları altın çubuklar, paralar ve ziynet eşyası bunu doğrular. Dört çocuk araştırmaları sona ermeden durumu kimseye açmamaya karar verirler. Ama Sevim babasının ısrarı karşısında yaptıklarını bir bir anlatır ve ondan hükümete haber vermek için 24 saat izin alır. Çocuklar araştırmalarına bütün hızlarıyle devam ederler ve Bizans çağından kalma bir ayazma bulurlar. Böylece araştırmaları bir keşifle son bulur.

Yazan: K. TUĞCU

15

ki gün sonra bir öğle üzeri arsadaki büyük incir ağacının gölgesine yerleştirilmiş sandalyelerde arsa sahibi Ahmet Hilmi Bey, Doktor Fikret, Mühendis Ekrem, Bekir Efendi, Oğuz'un babası, semtin komiseri Ahmet Bey oturmuşlardı. Daha dört tane boş sandalye vardı. Arsanın önünde siyah bir otomobil durdu. Sevim:

— «İşte Vali Muavini Beyefendiyle arkadaşları geldiler,» dedi.

Hep birden karşıladılar. Vali Muavininin yanında defterdarlıktan bir denetçi, Eski Eserler Müzesi Müdürü, bir de papaz vardı. Hava sıcaktı ama incirin altı serindi. Sevim misafirlere oturacakları yerleri göstermiş ve onlara sigara dağıttıktan sonra:

— «Çağırımıza geldiğiniz için sağ olunuz,» demişti. «Şimdi size kısaca keşfimizi anlatmak zorundayım.»

Doktor Fikret yanakları hafifçe kızaran Sevim'e bir yanlışlık yapması korkusiyle bakıyor, sıkılıyordu. Ama Sevim gayet rahat konuşuyor ve kendisini dinletiyordu. Sıra ile alttaki mahzenin keşfini, oradaki çürük kürkü ve kaftanı, demir çubuklar ve sonunda merdivenin altındaki ikinci kapının açılmasını ve Bizanstan kalma ayazmanın bulunuşunu anlattı.

— «Şimdi buyrunuz efendim,» dedi. «Lûtfen beni izleyiniz.»

Cebinden anahtarı çıkartarak lokalin kapısını açtı. Onu Vali Muavini, defterdarlık denetçisi, Müze Müdürü, papaz efendi ve komiserle babalar takip ediyordu.

Aşağı mahzende toplandıkları zaman Sevim vazonun ve çürümüş kürkün, toprak kandillerin, bakır ibriklerin, demir çubukların bulunduğu yerleri bir bir gösterdi. Sonra:

— «Buyurunuz ayazmaya,» dedi.

Güzelce yağlanmış olan sürgüyü çekti ve lâmbayı alarak iki basamağı indi. Papaz efendi bir kere «Kiryeeeleyson» diye hayretle söylendikten sonra Meryemana mozayiğinin önüne koştu, diz çöktü, orada bir şeyler okuyarak ıstavroz çıkardı.

Misafirler küçük ayazmanın tertemiz duvarlarını süpürülmüş, temizlenmiş tavanını, top kandili ve şamdanları, arkası kapatılmış pencereyi dikkatle ve hayretler içinde muayene ettiler Denetçi:

— «Bu şamdanların altın olduğundan eminim,» dedi. «Zannederim her biri kırkar kilodan aşağı değildir.»

Müze Müdürü:

— «Ben değerinin iki milyon lira olduğunu tahmin ediyorum,» dedi.

Sevim biraz sıkılarak:

— «Bir şey söylemek istiyorum efendim,» dedi.

Vali Muavini:

— «Buyurun kızım,» dedi.

Sevim :

— «Bu şamdanları ben bu mihraba çok büyük buluyorum,» dedi. Buraya yakışanı herhalde daha küçük ve ince şamdanlardır. Siz ne dersiniz papaz efendi? Bu şamdanların daha büyük bir mihraptan alınıp buraya getirilmiş olması ihtimali yok mu?»

Papazın beyaz yüzü büsbütün ağardı. Sonra elmacık kemikleri kızardı. Titrek sesiyle:

— «Haklısın kızım,» dedi.

— «Aynı fikirde olduğumuza memnun oldum papaz efendi. Şimdi şu top kandile de bakınız, bu kubbeye bu kandil de çok büyüktür. Bunu da bir başka yerden getirmiş olacaklar.»

— «Bunda da haklısın kızım.»

Doktor Fikret içinden:

— «Ah şeytan ah!» diyordu.

Sevim devam etti:

— «Efendim, bir mesele daha var. Tavandan sarkan zincire bakınız, halkaları hayli incedir. Buraya daha küçük bir top kandil asılmış olduğu bundan da anlaşılıyor.

Biz bu kandili temizlerken şamdanlarla aynı madenden yapılmış olduğunu anladık. Ama ben bugüne kadar bir taşı dahi düşmemiş olan bu mozayik resimleri daha kıymetli buluyorum.»

Papaz efendi onikiye ayrılmış olan kubbedeki oniki azizin isimlerini söyledikten sonra bu ayazmanın hıristiyanlık âleminde büyük bir kıymet taşıdığını anlattı. Sevim:

— «Sayın konuklarımız, dedi. Şimdi bu kıymetli ayazmadan ayrılarak Cinci Hocanın hazinesini görmek için bizim eve kadar gelmenizi rica edeceğim. Böylece birer acı kahvemizi de içmiş olursunuz.»

HİKÂYENİN SONU

İki gün sonra bütün İstanbul gazeteleri Cinci Hocanın hazinesiyle yeraltı ayazmasından bahsediyordu. İstanbul'un kuşatılması sırasında büyük bir kiliseden bu ayazmaya kaçırılan iki altın şamdanla top kandile sadece külçe altın fiatı olarak bir milyon sekizyüz yirmibin lira kıymet takdir edilmişti. Yeraltı ayazmasının mozayiklerindeki nefasete ise hemen hiçbir tapınakta raslanmamıştı.

Gazeteler dört arkadaşın yanyana grup reşimlerini neşrettiği gibi Cinci Hocadan kaldığına şüphe edilmeyen hazineden de bahsediyordu. Çürük bir kaftandan veya bir gömlekten çıkarıldığı tahmin edilen yirmidört pembe inci ve yirmidört pırlantaya yediyüz yirmibeş bin, tam ayar altın çubuklara beşyüz bin, tam ayar ikibin beşyüz altına da üçyüz yetmiş beş bin lira kıymet biçilmişti. Bu çift zümrüt küpeye de yüzbin lira kıymet konmuştu.

Gazeteler dört milyon liraya yaklaşan bu hazineden dört çocuğa ve arsa sahibine verilmek istenen parayı beşinin de Kızılay'a terkettiğini yazıyor ve yazıyı küçük çetenin sözcüsü ve maskotu Sevim'in ifadesiyle bitiriyordu:

— «Biz vazifemizi yaptık, başarımızdan memnunuz.»

S O N

KUŞLAR YUVA YAPMAYI NASIL ÖĞRENİYOR?

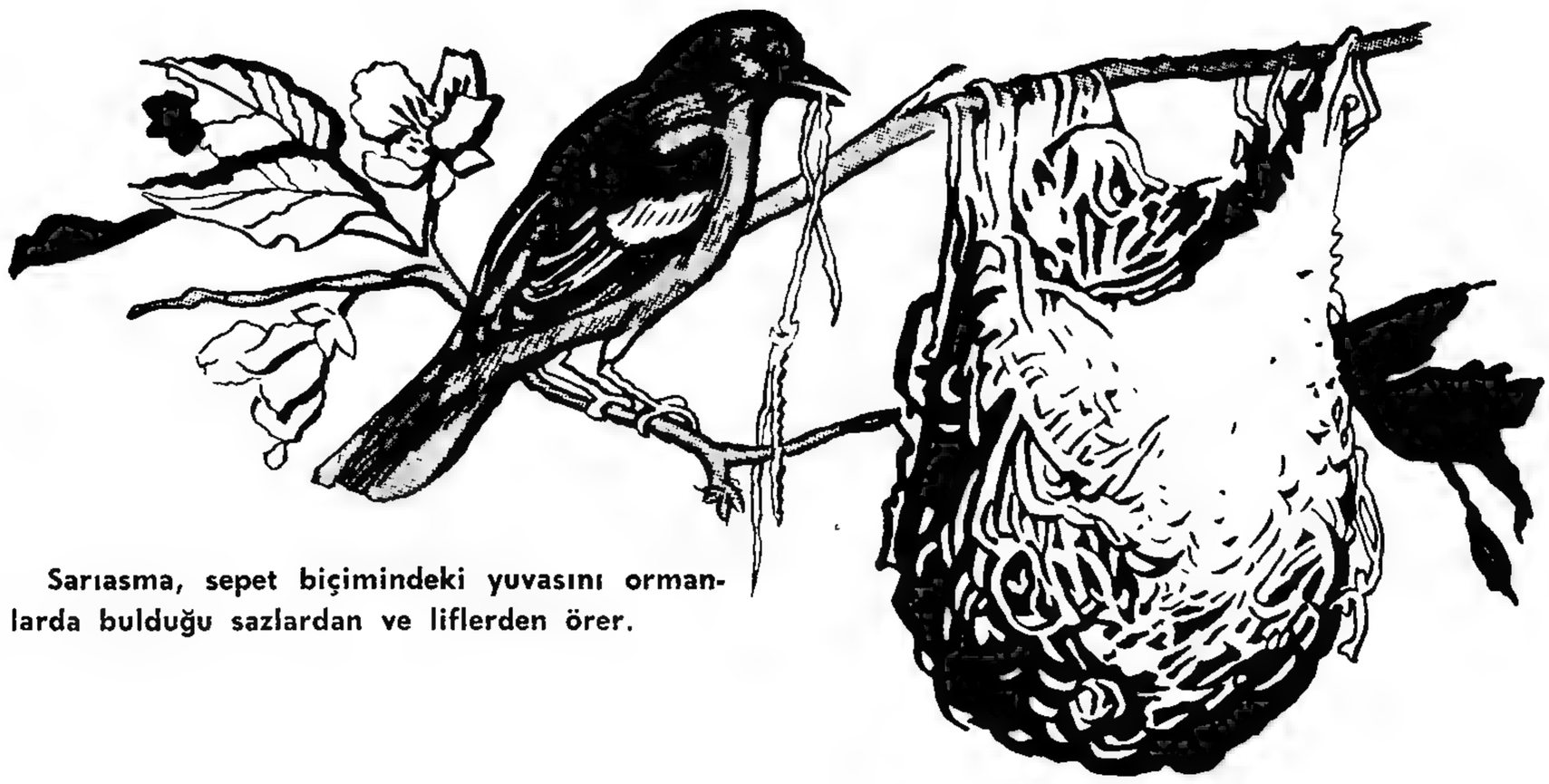

Sarıasma, sepet biçimindeki yuvasını ormanlarda bulduğu sazlardan ve liflerden örer.

Her kuşun yuvası cinsine göre değişir. Sarıasma, sazlardan ve liflerden bir sepet örer. Dağ kırlangıçları yamaçlarda tünel oyarlar. Telli turna, yuvasını kuracağı tepeye bol bol çamur yığar. Terzi kuşunun yuvası ise, içinde bir düzine kiracının oturduğu birkaç katlı apartmandır!

Yeryüzünün ilk insanları, kuşların yuvaları kadar derli toplu barınaklarda yaşamamışlardır. İnsanoğlu bugünkü konforlu apartmanlarına kavuşabilmek için onbinlerce yıllık deneylerden geçmiştir.

Kuşlar, o güzelim evlerini yapmayı nasıl öğreniyorlar, dersiniz?.. Hayır, hayır! Hiçbiri değil. Kuşlar yuva yapmak için ders almazlar ki! Bu, tabiatın onlara doğuştan aşıladığı bir kabiliyettir. Her kuş, mevsimi gelince kimseye danışmadan, kendi kendine yuvasını kurar.

Dağ kırlangıçları, yamaçlarda 1 m. derinliğe kadar giden bir tünel kazarlar ve yuvalarını, tünelin sonuna yığdıkları tüyler ve otlarla yaparlar. ↑

← Afrika'nın ekvatora yakın bölgelerinde yaşayan tepeli leylek, çamuru çalı çırpıyla sağlamlaştırarak öyle sağlam bir yuva yapar ki, üzerinde çekinmeden yürüyebilirsiniz.

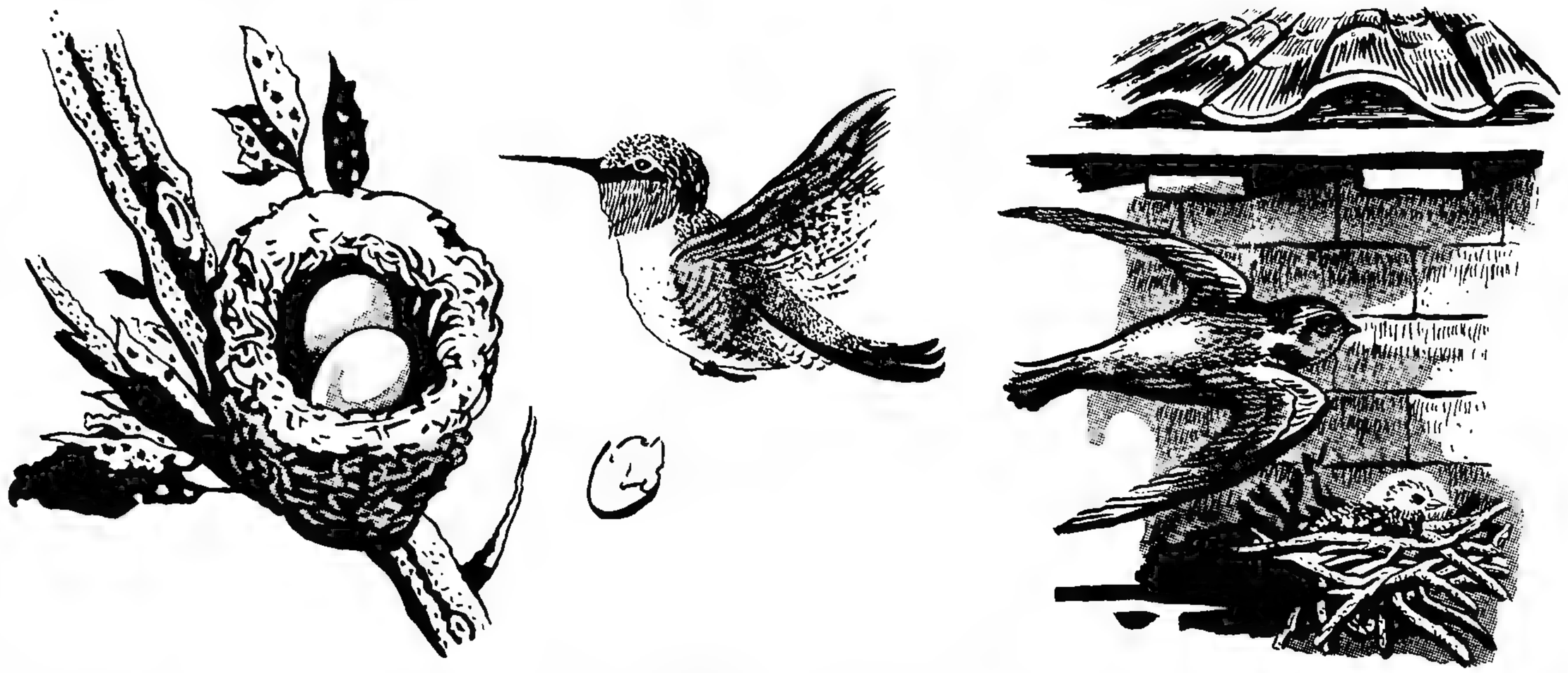

Sinekçil, yuvasının içini örümcek ağından ya da ipekböceği kozasından dokuduğu bir halıyla döşer. Sonra bunun üzerini kaya yosunuyla kaplar. Yosun ipekle iyice kaynaşır. Sinekçil'in yuvasını ağaç dallarından ayırdetmek zordur.

Kırlangıç, saçak altlarında ve bacalarda yuva kurar. Tükrüğüyle ıslattığı çamura saman ve çer çöp katarak, bir sepet meydana getirir.

UÇAN

ŞİMDİ BEN SANA GÖSTERİRİM DÜNYANI ÇENENE BİR YUMRUK KONDURAYIM DA GÖR!

HADI DENE BAKALIM!

LEKSOR GEZEGENİNDE İNSAN ÜSTÜ KUVVETLERİM KAYBOLUYOR AMA, İYİ DÖ. GÜŞ USULLERİ DE BILIRIM BEN.

AH!

EYVAH, KOLLARIMI KISKIVRAK YAKALADIN!

BUNA JUDO GÜREŞİ DERLER. ELİMDEN KURTULAMAZSIN ARTIK...

SEN BENİ BU ÇUKURA ATACAKTIN GALİBA. ŞİMDİ BEN SENİ ATAYIM DA GÖR!

AHLAKSIZ DÜNYALI N'OLACAK!

SENİN MERDİVEN KAZIP BURADAN ÇIKMAN EN AZINDAN BİRKAÇ GÜN SÜRER. İŞİME BURNUNU SOKAMAZSIN!

İNŞALLAH BAŞBUĞUMUZ LUTOR SENİ HAKLAR!

NİHAYET ORMANDAN KURTULDUM. BURASI NE BÖYLE? MEZARLIK MI ACABA? ŞU CANKURTARAN GİBİ SESLER ÇIKARAN ALETE DE NE OLUYOR?

EE-EEE-EEE

ÖBÜR TARAFTA, BAŞBUĞ LUTOR'UN SARAYINDA...

UÇAN ADAMIN GELDİĞİNİ HABER VERECEK OLAN ALARM DÜDÜKLERİ ÖTMEYE BAŞLADI.

EVET. NİHAYET PEŞİMDEN GELDİ. ŞİMDİ UÇAĞIMA ATLAYIP GİDİP ONU BULMALIYIM

EEE-EEEEE

UNUTMA, BANA SÖZ VERDİN. ONU ADALETE TESLİM EDECEKSİN

KORKMA, SÖZÜMÜ TUTACAĞIM. UÇAN ADAM BIR DAHA BENİMLE UĞRAŞAMIYACAK.

3-7

BİRAZ SONRA...

LUTOR, SENİ ŞİMDİ ALIP DÜNYAYA GÖTÜRECEĞİM. ORADA CEZANI TAMAMLIYACAKSIN.

BENİ BURADAN HİÇBIR KUVVET ALIP DÜNYAYA GÖTÜREMEZ!

SENİN BURADA İNSAN ÜSTÜ KUVVETLERİN SÖKMEDİĞİNE GÖRE ŞİMDİ KUVVETTE BAŞABAŞIZ

USLU USLU TESLİM OLMAZSAN ZORLA GÖTÜRMEYE MECBUR OLACAĞIM.

1324

1965 National Periodical Publications, Inc.
A Bell-McClure Syndicate Feature

ADAM

BİLİNMEYEN GEZEGENLERDE : 3

UÇAN ADAM LUTOR ADLI TEHLİKELİ BİLGİNİ YAKALAMAK İÇİN LEKSOR GEZEGENİNE GELİNCE BİR AVCI ÜZERİNE ATILIR.

Polis, karanfilli adamı göstererek «Sağol küçük. Bu bay numarayı verdi» dedi!

Yazan:

LOUİS GRASSET

— 1 —

aris'in ünlü kuyumcuları R. Ferrier ve O. Pinto Ortaklığı'na ait mağaanın büyük vitrini, müthiş bir gürültüyle yere indi. Cama tuğlayı fırlatan dam, elmasları, saatleri, altın ve gümüş tabakaları çarçabuk topladı ve r çantaya tıkıştırdıktan sonra kaçtaya başladı.

Bunu gören Gabriel, okul kasketini aşının arkasına yıkarak, arkadaşına naykırdı:

— «Soygun var! Yetiş, Simon!»

Simon koştu, ama, yetişemedi. O, Gabriel'e benzemezdi. Ele avuca sığmaz, afacan bir oğlandı. Hep yara bere içinde dolaşırdı. Gabriel ise ağırbaşlıydı, sessizliği severdi.

Çocuklar kuyumcu mağazasına vardıkları zaman, soygunu yapan esmer yüzlü şahıs, yaya kaldırımın kıyısındaki bir taksiye kapağı atmıştı bile. Gabriel peşinden atıldı. Fakat aksilik bu ya, tam o sırada karşısına çıkan biriyle çarpıştı. Adam pek şık giyinmiş, yakasına da beyaz bir karanfil iliştirmişti. Bu kılığıyla, âdeta düğüne gider gibi bir görünüşü vardı.

Gabriel kendine geldiği zaman, taksi çoktan köşeyi dönmüştü.

— «Vay canına,» diye mırıldandı, «hırsızı kaçırdık.! Ne yapalım, şansımız yokmuş...»

Olay yerinde bir yığın insan birikmişti. Bir polis, var gücüyle düdüğünü çalarak yardım istiyordu. Kuyumcu mağzasının eşiğinde duran iri yarı, siyah bıyıklı bir adam, gözlerini boş vitrine ümitsizce dikmişti. Bu adam R. Ferrier ya da O. Pinto olmalıydı.

— «Arabanın numarasını aldım!» diye haykırdı Gabriel.

Polis aldırışsız bir sesle:

— «Sağol,» dedi ve karanfilli adamı göstererek, «Bu bay numarayı verdi. Çalınmış ya da rengi değiştirilmiş bir otomobil olmalı. Her neyse, araştıracağız. Peki ama, sizler niçin okulunuzda değilsiniz?..»

Gabriel göğsünü gere gere karşılık verdi:

— «Tatildeyiz!»

Gabriel'in canı sıkılmıştı. Kendisine «küçük» denilmesinden hoşlanmazdı. Ne de olsa on dört yaşındaydı. Simon ise ondan birkaç ay büyüktü.

Gabriel, arkadaşının kolundan çekerek:

— «Bırak canım,» dedi, «ne halleri varsa görsünler... Kendilerine yardım edelim dedik, onlarsa bizi çocuk yerine koydu!»

Simon onu yatıştırmaya çalıştı:

— «Amma yaptın ha!.. Adamın sana ne kötülüğü dokundu ki?»

Bir pastacının önünde durarak limonata içtiler. Gabriel göğüs geçirdi:

— «Ahhh!.. Hırsızı bir yakalıyabilseydik... Şu son zamanlarda ne çok soygun oluyor, değil mi Simon?»

— «Öyle.»

— «Simon, var mısın, metroya gidip treni bekliyelim?»

Birlikte, metroya girdiler. Giriş merdivenini inerlerken, Simon, öbür merdivenden çıkan yolcuları dikkatle süzüyordu. Tıpkı bir James Bond gibi, insanların yüz çizgilerini inceliyerek, içlerini okumaya çalışıyordu. Ansızın, Gabriel'i dirseğiyle dürttü:

— «Şu geçen adamı gözün ısırıyor mu?»

Adamın sırtında kahverengi bir pardüsü, başında siyah bir fötr vardı. Omuzlarını kaldırmış, uzun bir ağızlığa iliştirdiği sigarasını tüttürerek ilerliyordu.

Gabriel, merdivenden çıkmakta olan esmer yüzlü adama bir göz attıktan sonra hafif bir ıslık çaldı.

— «Ta kendisi! Yemin ederim ki o. Şimdi ne yapacağız?»

— «Haydi, vakit kaybetmiyelim!» diye haykırdı Simon ve merdiveni tersine tırmanmaya başladı. Gabriel de peşinden geliyordu. Fakat çok hızlı çıktıklarından, merdivenin ucuna varmışlardı bile. Kendilerini seyretmekte olan yolcular ilk önce epey şaşırmışlardı. Ama sonunda iki afacan öğrenci olduklarını anlayınca gülüp geçtiler. Bereket versin biletleri toplayan memur işin farkına varmamıştı. Çocuklar, «eldivenlerimizi unutmuşuz!» diyerek onu kolayca atlattılar.

Bu sırada esmer adam metrodan çıkmıştı. Gabriel, onu kalabalık arasında kaybetmekten korkuyordu. Neyse ki adam bir gazete satıcısının önünde durmuştu.

Simon fısıltıyla:

— «Polise haber versek!..» dedi.

— «Vaktimiz yok. Boşu boşuna onu elimizden kaçırırız. Baksana, adam gidiyor!»

İki arkadaş, avlarını cadde boyunca izlediler. Sonunda adam, iki yanı atış poligonlarıyle çevrili bir pasaja girdi. Orası oldukça tenha idi. Çocuklar, langırt makineleriyle oynuyormuş gibi yaparak, adamı göz hapsine aldılar.

Adam, yapacak hiçbir işi yokmuş gibi, bir aşağı bir yukarı dolanıyordu. Bir aralık, poligonlardan birinin önünde durdu. Sonra bir tüfek seçerek nişan tahtasına yöneltti. Öyle uzun boylu nişan bile almadan, üstüste beş atış yaptı. Hayret! Beşinde de onikiden vurmuştu! Kazandığı sigara paketini aldı; içinden bir sigara çekip ağızlığına taktı. Sonra, ağızlığını dişleri arasına sıkıştırarak, atış poligonunun patronuna sordu:

— «Moruğu gördün mü?»

Poligonun patronu, yanağında yara izi bulunan, korkunç görünüşlü bir adamdı. Soğuk bir sesle karşılık verdi:

— «Neredeyse gelir.»

Simon, bütün parasını langırt makinesinde tüketmişti. Gabriel'in ise ancak üç beş kuruşu kalmıştı. Ne yazık ki şimdiye kadar hiçbir şey kazanamamışlardı. Böyle olması bir bakıma daha iyiydi. Çünkü kimsenin ilgisini çekmiyorlardı.

(Devamı var)

ŞADAN ERSÜ: İzmir Cad. 26 — BUCA - İZMİR (**Şadan, 16 yaşında bir kız kardeşimiz. Batı müziğine ve spora ilgi duyan yaşıtlarıyle Türkçe mektuplaşmak istiyor.**)

ŞÛLE H. (soyadını yazmamış): Kurtuluş Mah. erhat Paşa Sokak 28 — LÜLEBURGAZ - KIRKLARELİ **Liseye giden bu kardeşimizin bir hayli merakı var: Okumak, pul biriktirmek, batı müziği, resim, yabancı dil... Fransızca ve İtalyancayı da öğrenmeye çalışıyor. Bu iki dilde kendisine mektup gönderip arkadaşlık kurmak isteyenlere mutlaka cevap vereceğini yazıyor.**)

GÜNERİ GEDİKLER: Akdeniz Caddesi Şemsettin Sami Sokak 63/A - FATİH İSTANBUL (**15 yaşında. Bundan beş yıl önce Yunanistan'dan göçmen olarak yurdumuza gelmiş ve çok iyi Türkçe bilen bu kardeşimiz, Türk kardeşleriyle her alanda mektuplaşmak istiyor.**)

ARİF BATIGÜN: Şair Mehmet Emin Sokak 14, Kat 3, Daire 6 - FINDIKZADE İSTANBUL (**İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak, ayrıca kartpostal ve pul değişmek istiyor.**)

TULİN ÖN: Osmanağa Mah. Kırtasiyeci Sokak No. 3, Kat 5 — KADIKÖY İSTANBUL (**15-16 yaşında arkadaşlarla çeşitli sanat konularında mektuplaşmak istiyor.**)

TAYFUN ÜNVER: Karayolları XI Bölge Müdürlüğü Lojmanları — VAN (**16 yaşındaki bu okuyucumuz yaşıtlarıyle her konuda mektuplaşmak istiyor.**)

SADETTİN TANSELİ: İmam Nizayi Sokak No. 54/6 — FATİH - İSTANBUL (**14 yaşında, Pul koleksiyonu yapan arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.**)

FERİHA KARASU: Hamdibey mahallesi, Issız Sokak No. 19 - BİGA (**Okumayı, müziği seviyor. Pul biriktiriyor. Yaşı 13. İstiyenlerle mektuplaşmak istiyor.**)

TÜLİN TEMEL: Cumhuriyet Mahallesi, Bayhan Sokak No. 5, AKYAZI - ADAPAZARI (**15 yaşında. Pul ve kartpostal koleksiyonu yapan ve hafif batı müziğinden hoşlanan arkadaşlarla Türkçe ya da Almanca mektuplaşmak istiyor.**)

Boş inançlarınız var mı?

Boş şeylere inanmak, eski insanlar arasında pek yaygındı. Fakat günümüzde bilim, birçok karanlık düşüncelerin ve bu arada asılsız inançların kökünü kurutmuş bulunuyor. Artık içimizde «Salı günü işe başlama, sallanır» sözüne aldıran yok. Bununla birlikte yaşlı ninelerimizin kendilerine göre bazı inançları vardır ki, bunların çoğu, aklı ermeyen ve söz dinlemeyen küçük çocukları yola getirmek için uydurulmuştur. Örneğin «Geceleri tırnak kesilmez» derler. Çünkü bu iş karanlıkta yapılırsa, insanın başına bir kaza gelebilir. Tıpkı bunun gibi, «Küçük çocuğun üzerinden atlamayın, cüce kalır» sözü de boşuna söylenmemiştir. Çocuk cüce kalmasına kalmaz, ama, pekalâ sakatlanabilir. Demek ki, bu inançların saçma olanlarıyle bir fayda uğruna uydurulanlarını karıştırmamalıyız.

Hiç şimdiye kadar kendi kendinize boş inançlarınız olup olmadığını sordunuz mu?

Sormadınızsa biz size soruyoruz. Bize vereceğiniz «evet» ya da «hayır» şeklindeki cevapların sayısı, sizin ne ölçüde hayalsever veya nekadar gerçekçi bir insan olduğunuzu ortaya koyacak.

1 Bir kayan yıldız görünce hemen adakta bulunur musunuz?

2 Bir masaya 13 kişi oturmasının uğursuzluk getireceğine inanır mısınız?

3 Rüyalarınızın yorumlanmasını ister misiniz?

4 Bir kibritle üç sigara yakmaktan kaçınır mısınız?

5 Bir ayna kırdığınız zaman başınıza bir felâket geleceğine inanır mısınız?

6 Yolculuğa çıkan bir yakınınızın ardından su döker misiniz?

7 Bir tuzluğu devirmeniz sizce mutluluk getirir mi?

8 Karakediden ürker misiniz?

9 Duvara dayalı bir merdiven altından geçmek sizce uğursuzluk getirir mi?

10 Bir işe salı günü başlamaktan çekinir misiniz?

DEĞERLENDİRME

Testeki 10 sorudan 8 ya da daha fazlasına «evet» diye cevap vermişseniz, bu dünyada yapacak işiniz yok demektir. Sırtüstü yatın, parmağınızın ucunu bile kımıldatmayın. Böylece her türlü uğursuzluktan uzak kalmış olursunuz.

Soruların yarısına «evet» diyenler, boş inançlara fazla değer vermeyen, fakat gene de hayal gücü kuvvetli kimseler sayılırlar.

Soruların 7'den fazlasına «hayır» diyenler ise hiç korkmasınlar. Onlar, iki ayağı yerde, gerçekçi insanlardır.

OKUYUCU KÖŞESİ

Gürsel An ve Gül An iki kardeş. Gürsel henüz Yeşilyuva İlkokulu'nun ilk sınıfına gidiyor. Ablası Gül ise ortanın ikisinde. Her ikisi de bize birer şiir göndermişler; buraya küçük Gürsel'in şiirini alıyoruz:

B İ Z

Biz Gül ve Gürsel kardeşleriz
Elele verir, bahçede gezeriz
Bazan kavga ederiz ama
Eh, Ne de olsa kardeşiz...

Ablam neler neler söyler
İğneli iğneli sözler
Hattâ bazan beni döver
Barışırız biraz sonra
Ne de olsa kardeşiz...

Gürsel An

İstanbul Hırkaişerif İlkokulu'nda okuyan Seher Çıdar kardeş hayvanları çok seviyor. İşte buna güzel bir örnek olan şiiri:

BAL ARISI

Pancara el sürmeden
Şeker yapan arıdır
Yaptığı şeker ise
Kehribardan sarıdır

Burma burma akan
Altın renkli süzme bal
Petekliyi bulursan
Çatalınla durma dal...

Seher Çıdar

BİLMECELİ ŞİİR

Sema Günalp adlı Ankara'lı bir kardeşimizin yazdığı bilmeceyi bakalım çözebilecek misiniz?

Hikâyeli, bilmeceli,
Şiirli, eğlenceli,
Her çocuğun dostudur,
Adı var, dört heceli...

(Doğan Kardeş)

KARDEŞLERDEN FIKRALAR

İstanbul Zapyon Okulu'nun ilk kısmında, 4'üncü sınıfa giden Anita Apikyan adlı okurumuz, aşağıdaki fıkrayı yazıp göndermiş:

AMMA YAPTIN HA?

Ali, arkadaşı Ayşe'yi iki gözü iki çeşme görünce sordu:

— Ne var Ayşe, niye ağlıyorsun?

— Canım acıyor... Az önce dişçi amca bir dişimi çıkardı da...

— Amma yaptın be Ayşe? Büyükannem her gece yatmadan, bütün dişlerini çıkarıyor da gık bile demiyor!

Anita Apikyan

Ankara Bahçelievler İlkokulu'nun 4-A sınıfında okuyan Suzan Öktem hem fıkra, hem şiir yazıyor. İşte Suzan kardeşin bir fıkrası:

GÖZ MUAYENESİ

Mehmet, ev ödevlerini yanlışları okunup anlaşılmasın diye çok ufak yazıyordu. Öğretmen bir gün dayanamayıp sordu:

— Oğlum, niçin bu kadar küçük yazıyorsun?

— Gözlerinizin iyi görüp görmediğini ölçmek istiyorum da ondan, öğretmenim!

Suzan Öktem

BEYAZ KARANFİLLER

(Samsun Namık Kemal Ortaokulu'nda okuyan Şahika Aka kardeşimizin yazdığı ve çok beğenilen kompozisyon ödevini olduğu gibi yayımlıyoruz).

Dar patikanın sonunda küçük, pembe boyalı bir ev var. Bir kuş kafesini andıran bu yapı, bahçıvan Veli Dayı'nın kulübesidir.

Bir zengin konağından çok daha iç açıcı bir görünüşü vardır bu kulübenin. Sırtını sarp kayalara vermiş, yüzünü denize çevirmiştir. Yolları asfalt değil, yeşil çimendir; yerleri parke değil, saz döşelidir.

Veli Dayı elinde kazması, toprakta sanki birşeyler arıyor. Ağarmış saçları pırıl pırıl güneşte... Yanık yüzlü, yosun saçlı, deniz gözlü iki kız, bahçede taş, toprak ayıklıyor...

Yeşil çimenli yolun sağı bir karanfil tarlası. Veli Dayı elindeki sıska fideleri toprağa bastırdı. İşi henüz bitmemişti ama, beni görünce, eğilmekten yorulmuş belini ağır ağır dikleştirdi. Kır bıyıklarının altında, sedef kadar parlak dişlerini göstererek sordu:

— «Hoş geldin, evlât! Bu karanfiller benim yavrularım. Toprakla güreşmek benim mesleğim. Şu gördüğün kulübe de sarayım, Benden bir şey mi istiyorsun?»

Güldüm:

— «Hem de pek çok şey, Veli Dayı. O üzerine titrediğin yavrularından bir buket istiyorum. Doğum günü için arkadaşıma vereceğim!»

Veli Dayı, alnında boncuklanan terleri elinin tersiyle silerek:

— «Sana beyaz karanfillerden bir demet yapayım!» dedi.

Ne kadar lekesiz bir beyazlıkları, ne kadar ince kıvrımları, ne baş döndürücü bir kokuları vardı bu karanfillerin. Veli Dayı'ya teşekkür ederek, o tozlu topraklı, ama, saygıdeğer elini bütün yüreğimle öptüm.

ŞAHİKA AKA

İKİ SORUCUK

1) Çok hafif olduğu halde bir dakikadan fazla tutamıyacağınız şey nedir?

(Cevap: Soluk)

2) 50 ile 10 rakamları arasında üç tanesini bulunuz ki, sayfayı ters çevirerek okuduğunuzda aynı olsun.

(Cevap: 69, 88, 96)

BİR MASKOT YAPALIM

Bir takım küçük ve sevimli hayvan ve insanlar yapmak için rafya veya hasır, yün veya kumaş kullanılabilir.

Rafyadan bir at yapmak için önce rafyayı bölüp ayrı ayrı kuyruk ve bacak yapmalı, kulakları da kartondan kesildikten sonra, bunlar ince bir rafya ile dikkatle birleştirilmelidir.

Son uçlar iyice gövdenin içine sokulup birkaç düğüm üstüste atılmalıdır ki, yaptığımız maskot burnundan veya yelesinden sökülmesin.

Hasırdan yapacağınız maskotlar da aynı şekilde meydana getirilebilir. Fakat bunları sarmak değil, sıkı sıkı bağlamak daha yerinde olur.

Deriden, kalın kumaştan veya kalın kartondan da rahatça kulak yapabilirsiniz. Ayrıca tüy veya post için de eski kürklerden yararlanabilirsiniz. Tıpkı Yele ile at kuyruğu için olduğu gibi. Gözlere gelince, bunları dilerseniz, kalemle çizin, dilerseniz küçük boncuklarla yapın.

RESİMLİ BULMACA

Ay Roketinin. pilotu Metin A gitmek üzere yola çıkıyor. Acaba onun Ay'a giden yolu bulması yardım edebilir misiniz?

Şu garip dünya

HADİ OYNIYALIM

HAYVANLARIN HEPSİNİN YAVRULARI ÇEŞİTLİ OYUNLARLA OYALANIRLAR FAKAT BUNLARIN OYUNLARI DAHA ZİYADE İLERDEKİ HAYATLARI İÇİN BİR HAZIRLIKTAN İBARETTİR.

KAPLAN YAVRULARI, KASLARINI VE REFLEKSLERİNİ KUVVETLENDİRMEK İÇİN SIK SIK GÜREŞ TUTARLAR.

BU YAVRULAR DA SAATLERCE BİRBİRLERİYLE GÜREŞİRLER

KÜÇÜK KURTLAR BÜYÜKLERİNİ TAKLID EDEREK OYALANIRLAR

Doğan Kardeş

UÇAN BALIKLAR YÜZÜNDEN HİÇ BİR GEMİ İŞLEYEMEZ OLUR...

BU SİZİ İLGİLENDİRİR DİYE DÜŞÜNDÜM...

DEMEK BİZİ SAĞLAM.

İÇİNDEKİ PATLAYICI MADDE ÇIKARILMIŞTIR...

HEMEN DENİZKENT'E GÖTÜRÜP DENEMESİNİ YAPALIM VE DEV'E KARŞI SAVUNMA HAZIRLIKLARINA GİRİŞELİM.

ÇOK İYİ OLUR. KOCA DEV'İN "DENİZ PARSI"NA KARŞI YENİ BİR SALDIRIYA GEÇECEĞİ MUHAKKAKTIR...

DENİZALTI "DENİZ PARSI"NIN ÖNÜNE DÜŞTÜ UÇAN BALIKLAR SALDIRIRSA ONU KORUYACAKTI...

DÜŞMAN GÖZLER ONLARI İZLİYORDU...

TAMAM... YERYÜZÜ İNSANLARI BU SAVAŞTA YENİLDİLER. DÖNÜYORLAR

GEMİ SAKATLANDI SANIYORUM. BU ZAFER...

GÜZEL... BUNDAN SONRA YENİ BİR GEMİ GÖRÜNECEK OLURSA HABER VER. İSTAKOZ FİLOSU HAZIR...

ADADAKİ NÖBETÇİ....

YERYÜZÜ İNSANLARININ KENDİ KENDİNE GİDEN....

... ŞİLEPLERİNDEN BİRİ GEÇİYOR. ARKASINDA ALTI TANE PETROL TANKI VAR. HAVAYA UÇURABİLİRİZ...

CRUDE OIL DANGER

DENİZALTI, "DENİZ PARSI"NI ÜSSE GÖTÜRÜP, ŞİLEPTE DÖNÜYORDU...

BİR TEHLİKE SIRASINDA HAZIR OLMAK İÇİN BU ÇAREYİ DÜŞÜNDÜLER...

EVET. HEMEN KAPAKLARI AÇIP, ŞİLEBİN TEKNESİNDEN DENİZE DALACAĞIZ. GÜZEL FİKİR...

BİR AKSİLİK ÇIKMASAYDI...

NE VAR TROY?

KAPAKLAR AÇILMIYOR. İÇERDE KAPALI KALDIK... UÇAN BALIKLAR DA GÖRÜNDÜ...

(Devamı var)